

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41C/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120251377
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:6120251377.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou, v právnej veci žalobcu: Myrent, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 51 489 546, zastúpeného právnym zástupcom: Advokáti Müller & Dikoš, so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, zastúpeného právnym zástupcom: JUDr. Felix Neupauer, advokát, Advokátska kancelária FELIX NEUPAUER & PARTNERS, so sídlom Dvořákovo nábřeží 8/A 811 02 Bratislava, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 110 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 110 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 110 eur od 18.09.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom okresnom súde dňa 21.07.2020 domáhal voči žalovanému rozhodnutia súdu, ktorým by súd žalovaného zaviazal titulom náhrady škody zaplatiť žalobcovi sumu 110 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 110 eur od 18.09.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 31.07.2019 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Toyota C-HR, EČV: N. (poškodené vozidlo), ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bol poškodený F. I. (poškodený). K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Kia sportage EČV: N., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Poistná udalosť je evidovaná pod č. XXXXXXXXXX. Poškodený nechal vykonať opravu uvedeného motorového vozidla, na ktorú bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. 8/2019 zo dňa 13.08.2019, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo a to zn. toyota auris, EČV: N. v čase od 13.08.2019 do 20.08.2019. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. XXXXXXXX zo dňa 20.08.2019 splatnú dňa 27.08.2019 na sumu 430 eur. Uvedená suma je fakturovaná za obdobie od 13.08.2019 do 20.08.2019, t.j.8 dní, pričom výška denného nájomného vozidla toyota auris predstavovala 50 eur. V sume 430 eur je zahrnutý aj jednorázový poplatok za pristavenie, prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Poškodený zároveň dňa 20.08.2019 postúpil svoju pohľadávku voči žalovanému spočívajúcu v nároku na poistné plnenie vyplývajúce z poistnej udalosti č. XXXXXXXXXX zo dňa 31.07.2019 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 430 eur spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Žalobca si uplatnil náhradu

škody z postúpenej pohľadávky u žalovaného listom zo dňa 20.08.2019. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 03.09.2019 zaslaného žalobcovi jasne vyplýva, že dňa 02.09.2019 došlo k skončeniu prešetrovania a následnému vybaveniu poistnej udalosti. Dňa 06.09.2019 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za prenájom náhradného motorového vozidla vo výške 320 eur. Krátenie poistného plnenia bolo dôvodené vlastným určením ceny prenájmu náhradného vozidla, na základe ktorého mala výška denného nájmu predstavovať sumu 40 eur. Poistné plnenie bolo tiež neoprávnené znížené o poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, a to napriek tomu, že skutočnou škodou sú všetky účelne vynaložené náklady. Náklady vo výške 430 eur boli poškodeným vynaložené nutne a účelne, keďže po uvedení do služby bol vylúčený z užívania poškodeného motorového vozidla. Cieľom náhrady škody je právo poškodeného na vrátenie vynaložených nákladov súvisiacich so spôsobenou škodou a nie je možné prenášať povinnosť úhrady nákladov poškodeného, ak si ich sám nespôsobil. Uplatnil si aj úroky z omeškania. Dňa 02.09.2019 bolo skončené prešetrovanie poistnej udalosti. So zvyškom poistného plnenia je žalovaný v omeškaní od dňa 18.09.2019, nakoľko je povinný poskytnúť plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie. Žalobca považoval postup žalovaného za nedôvodný nakoľko došlo k neoprávnenému a ničím nepodloženému kráteniu uplatňovaného nároku. Uplatnený nárok 110 eur spočíva v rozdieli sumy vo výške 430 eur uvedenej vo faktúre č. XXXXXXXX za prenájom náhradného motorového vozidla a poskytnutého plnenia vo výške 320 eur.

3. Okresný súd žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel dňa 31.03.2020 vydal platobný rozkaz (č.l. 24 spisu).

4. Žalovaný podal proti platobnému rozkazu odpor s tým, že nárok neuznáva v celom rozsahu a považuje ho za nedôvodný. Namietal, že žaloba nespĺňa kritéria podľa § 132 CSP, žalobca nešpecifikoval dôkazy na ktoré sa odvoláva, neboli predložené VOP. Žalobca neuvádza o aké právne ustanovenia opiera svoj nárok. Mal za to, že uplatnený nárok nevyplýva zo zákona č. 381/2001 Z.z., a ani z OZ. Tvrdil, že žalobca nepreukázal existenciu pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Mal za to, že žalobca nie je v konaní aktívne vecne legitímovaný. Poukázal na § 524 OZ, pričom bol názoru, že uzatvorením zmluvy o postúpení pohľadávky nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, resp. postúpenie pohľadávky bolo v rozpore s § 524 OZ. Uviedol, že k úhrade faktúry nemohlo dôjsť na základe vzájomného zápočtu. Prejav vôle najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalovanému pred jej postúpením nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a žalobcovi nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obdo 20/2007 zo dňa 29.01.2008. Zmluvu o postúpení pohľadávky považoval za neplatnú podľa § 39 OZ. Ďalej uviedol, že žalobca nijako nepreukázal, že poškodený bol náhradné vozidlo nútený užívať. V čestnom prehlásení uvedený dôvod považoval za účelový. Žalobca v tomto smere neunesol dôkazné bremeno. Poukázal na oznámenie o poistnom plnení 320 eur, v zmysle ktorého bolo žalobcovi poukázané plnenie 40 eur/deň nájmu. Namietal uplatnenie zákonných úrokov z omeškania.

5. Žalobca v replike odpor označil za nedôvodný. Uviedol, že svoju vecnú legitímáciu odvodzuje od § 524 OZ. Uviedol, že predmetom postúpenia je existujúca pohľadávka voči konkrétnemu dlžníkovi. Mal za to, že je možné postúpiť aj pohľadávku budúcu. Poukázal na § 580 OZ. Uviedol, že k zániku záväzku z predmetnej faktúry došlo započítaním pohľadávky žalobcu z titulu nájomného za poskytnuté náhradné vozidlo oproti pohľadávke poškodeného v postavení postupcu z titulu odplatného postúpenia budúcej pohľadávky. Jednalo sa o budúcu pohľadávku, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom zmluvy o postúpení pohľadávky, a to odplatosť a vzájomné započítanie. Poukázal na bod 5 zmluvy o postúpení pohľadávky, podľa ktorého vzájomné nároky na úhradu odplaty za postúpenie pohľadávky a na úhradu nájomného za náhradné motorové vozidlo sa podpisom tejto zmluvy započítavajú a žalobca si bude svoju pohľadávku podľa bodu 1 vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet. V nadväznosti na uvedené konštatoval splnenie všetkých zákonom predpokladaných podmienok pre priznanie uplatneného nároku podľa § 442 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1, 2 a § 15 ods. 1 zákona o PZP. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3 Cob/2020/2017 zo dňa 17.01.2018, tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/49/2019 a sp. zn. 8Co/132/2019. Zdôraznil, že nároky z povinného zmluvného poistenia sú vymedzené v § 4 ods. 2 zákona o PZP. Svoj nárok právne odôvodnil aj § 427 OZ, § 420 OZ, § 442 ods. 1, § 4 ods. 1, § 15 ods. 1 PZP. Mal za to, že v zmysle príslušných zákonných ustanovení je daná pasívna vecná legitímácia žalovaného. Bol názoru,

že žaloba spĺňa kritériá podľa § 132 CSP. Nesúhlasil s absolútnou neplatnosťou zmluvy o postúpení pohľadávky. Ďalej uviedol, že v čase uzavretia nájmovej zmluvy sa prenajímateľ a nájomca dohodli na predmete nájmu a výške nájmu. Zdôraznil tiež, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného, a teda nájom náhradného vozidla bol nutný. Náhradné vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo. Nie je tak možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Poškodený si tak musel prenajať motorové vozidlo od žalobcu, nemal iné voľné vozidlo, ktoré by poškodené vozidlo nahradilo. Žalovaný nepreukázal ani nepodložil priznanie nájmu len 40 eur/deň. Uvedené krátenie plnenia zo strany žalovaného tak označil za neoprávnené a svojvoľné. Žalovaný si svojvoľne určil denný nájom. Namietal, že žalovaný neposkytol podrobnejšie vysvetlenie na neprodukoval žiadne dôkazy k dennej sadzbe nájmného za náhradné vozidlo vo výške 40 eur. Z cenníka žalobcu vyplýva sadzba denného nájmu za náhradné vozidlo od 50 eur, 54 eur do 63,60 eur. eur za porovnateľný typ vozidla. Zdôraznil, že poškodený nemá právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu. Skutočnou škodou je nájmné za prenajaté porovnateľné vozidlo, nie aritmetický priemer. Poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla je paušalizovaný a jednorázový poplatok, ide o náklad spojený s prenájmom náhradného vozidla. Tento poplatok tvorí skutočnú škodu. Zo zmluvy o nájme vyplýva, že poplatok je žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu. Ide o náklady, ktoré vznikli v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/110/2017 zo dňa 22.11.2017. Trval na zákonných úrokoch z omeškania, poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/132/2019 zo dňa 27.09.2019.

6. Okresný súd nariadil pojednávanie na deň 23.11.2020, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to bez účasti žalovaného. Žalovaný sa riadne a včas ospravedlnil. Právna zástupkyňa žalobcu trvala na podanej žalobe a doterajšej argumentácii v spore.

7. Zmluvou o nájme č. 8/2019 zo dňa 13.08.2019 žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli zmluvu o nájme motorového vozidla toyota auris od 13.08.2019 do 20.08.2019, denné nájmné 50 eur, zmluvné nájmné 50 eur. Jednorázový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla bol 30 eur.

8. Žalobca ako prenajímateľ a poškodený ako nájomca uzavreli protokol o prenájme náhradného vozidla č. 8/2019 dňa 13.08.2019, a to toyota auris. Motorové vozidlo toyota auris bolo prevzaté dňa 13.08.2019, odovzdané dňa 20.08.2019, následne prevzaté 13.08.2019 a vrátené dňa 20.08.2019.

9. Žalobca vystavil poškodenému faktúru č. XXXXXXXX splatnú dňa 27.08.2019 na sumu 430 eur za prenájom náhradného vozidla podľa zmluvy o nájme č. 8/2019, a to toyota auris, za obdobie od 13.08.2019 do 20.08.2019, ako aj poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla. Cena za jednotku bez DPH bol pri toyota auris 50 eur.

10. Poškodený ako postupca na žalobcu ako postupníka postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 20.08.2019 za odplatu svoju peňažnú pohľadávku voči žalovanému vo výške 430 eur z titulu poistného plnenia, ktorá odplata zodpovedá sume 430 eur z titulu faktúry č. XXXXXXXX. Vzájomné nároky, a to úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájmného za náhradné vozidlo sa podpisom zmluvy započítali. Žalobca si bude pohľadávku vymáhať vo vlastnom mene a na vlastný účet.

11. Poškodený čestným prehlásením zo dňa 17.08.2019 vyhlásil, že mal od žalobcu zapožičané náhradné motorové vozidlo toyota auris od 13.08.2019 do 20.08.2019, z dôvodu, že poškodené vozidlo bolo v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol nevyhnutý na zabezpečenie podnikateľskej činnosti.

12. Poškodený oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky listom zo dňa 20.08.2019.

13. Žalobca si u žalovaného listom zo dňa 20.08.2019 uplatnil náhradu škody z postúpenej pohľadávky.

14. Žalovaný žalobcovi uhradil z titulu poistného plnenia sumu 320 eur.

15. Podľa oznámenia o poistnom plnení zo dňa 03.09.2019 žalovaný dňa 02.09.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo na typ poškodeného vozidla upravená na 40 eur/deň.

16. Podľa aktuálneho cenníka žalobcu cena výpožičky je pri toyota auris 50 eur na deň a jednorázový poplatok za pristavenia prevzatie vozidla 30 eur.

17. Podľa internetového portálu auto na prenájom cena denného nájmu pri škoda octavia 54 eur, 58,80 eur, pri kia ceed 58,80 eur, pri hyundai i30 63,60 eur.

18. Na základe takto zisteného skutkového stavu veci okresný súd danú vec posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z., poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení, b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí, c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nesplnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie, d) ušlého zisku.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z., náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 524 ods. 2 OZ, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. V prvom rade sa okresný súd sa zaoberal námietkou nedostatku aktívnej a pasívnej vecnej legitímácie v spore a vyhodnotil túto ako nedôvodnú.

20. Okresný súd dospel k záveru, že žalobca je v danej veci aktívne vecne legitimovaný. Súd posúdil, že v dôsledku Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.08.2019 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. V článku 4 Zmluvy si strany dohodli odplatu postúpenia vo výške 430 eur. V čl. 5 Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že ich vzájomné nároky (na úhradu odplaty za postúpenie a na úhradu nájomného) sa podpisom zmluvy započítavajú. Postúpenie bolo žalovanému oznámené listom zo dňa 20.08.2019. Zo Zmluvy o postúpení zo dňa 20.08.2019 nepochybne vyplýva predmet - postúpenie pohľadávky vo výške 430 eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 je odplatné za odplatu vo výške 430 eur, ktorá zodpovedá faktúre č.XXXXXXX. V bode č. 5. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu. K danému záveru súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, v ktorom je vyslovený totožný názor v obdobnej veci, v zmysle ktorého zmluvou o postúpení došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vyporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom, a teda úhrada nájomného supluje samotné postúpenie, a teda je daná aktívna legitímácia, pričom nejde o pohľadávku, ktorá by nemohla byť predmetom postúpenia podľa §

525 Občianskeho zákonníka. Tvrdenia žalovaného o cesii dlhu považoval súd za účelové a obštrukčné. V danom prípade bolo nesporné, že žalobca prenajal poškodenému vozidlo počas trvania opravy vozidla poškodeného poistencom žalovaného. Na základe zmluvy o nájme č. 8/2019 zo dňa 13.08.2019 poškodený užíval vozidlo v rozsahu 8 dní nájmu, na základe čoho vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie nájomného. Tento nárok bol aj vyúčtovaný faktúrou č. XXXXXXXX s dátumom splatnosti 27.08.2019 na sumu 430 eur za nájom vozidla od 13.08.2019 do 20.08.2019, t.j. 8 dní nájmu spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur. Záväzok nájomcu vznikol užívaním vozidla, nie vyúčtovaním a je úplne nezávislý od vôle škodcu či poisťovne, ktorá likviduje po škodcovi poistnú udalosť. Následne dňa 20.08.2019 poškodený zmluvou o postúpení pohľadávky postúpil pohľadávku voči žalovanému ako poisťovní titulom náhrady škody poškodením vozidla, ktorá mu vznikla tým, že počas nemožnosti užívania poškodeného vozidla si musel zapožičať náhradné vozidlo za odplatu 430 eur. Tým, že žalobca nadobudol pohľadávku, musel zaplatiť dohodnutú odplatu. Tým, že si strany započítali vzájomné pohľadávky, stretli sa pohľadávka žalobcu za nájomné (voči poškodenému ako nájomcovi) a pohľadávka poškodeného - nájomcu na odplatu za postúpenú pohľadávku a vzájomne zanikli. Nezanikla tým však postúpená pohľadávka a započítanie bolo voči nej, ako nároku voči poisťovní irelevantné. V žiadnom prípade súd nezistil, že by žalobca vykonal akýkoľvek úkon pristúpenia k dlhu poškodeného, ktorý mal poškodený voči nemu. Takéto konanie by bolo iracionálne, nakoľko ak by chcel žalobca prebrať dlh nájomcu voči nemu samému, vykonal by odpustenie dlhu. Veriteľ nemôže prebrať dlh (príp. pristúpiť k dlhu) dlžníka voči veriteľovi samému, nakoľko to vylučuje výklad ust. § 531 Obč. zákonníka. Teda súd mal v konaní preukázanú aktívnu legitimáciu žalobcu.

21. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitimáciu táto je na strane žalovaného rovnako daná. Pasívna vecná legitimácia žalovaného vyplýva priamo z § 15 ods. 1 zákona o PZP, podľa ktorého poisťovateľ, t.j. žalovaný uhrádza poškodenému náhradu škody.

22. V danej veci nebolo sporné, že poškodený dňa 13.08.2019 uzavrel Zmluvu o nájme č. 8/2019, na základe ktorej poškodený si prenajal motorové vozidlo zn. toyota auris, a to na obdobie od 13.08.2019 do 20.08.2019, pričom nájom skončil dňa 20.08.2019. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. XXXXXXXX za prenájom vozidla v dĺžke 8 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 50 eur s jednorazovým poplatkom za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla vo výške 30 eur predstavovalo celkovú sumu za prenájom 430 eur. Zo zmluvy o nájme č. 8/2019 ako aj z vystavenej faktúry č. 0062019 je zrejmé, že bolo prenajaté vozidlo zn. toyota auris. Z oboznámeného listinného dôkazu Oznámenie o poistnom plnení - list žalovaného zo dňa 03.09.2019 vyplýva, že žalovaný daným listom oznámil žalobcovi, že dňa 02.09.2019 ukončil šetrenie poistnej udalosti, na základe ktorého mu poukázal poistné plnenie vo výške 320 eur s odôvodnením výpočtu výšky plnenia 8 dní x 40 eur, t.j. 320 eur. Neprimerane účtovaná denná sadzba na náhradné vozidlo vzhľadom na typ poškodené upravená na 40 eur/deň. Zapožičanie náhradného vozidla priznané do ukončenia. Vo vzťahu k uplatnenému nároku súd nezistil neprimeranosť odplaty za nájom vozidla. Úprava nájmu bola dohodnutá ako odplata za deň nájmu vozidla. Žalovaný v Oznámení o poistnom plnení uviedol, že priznaná sadzba za nájom motorového vozidla je 40 eur, na základe typu poškodeného vozidla. K uvedenému postupu žalovaný v rozpore so zákonom neposkytol podrobnejšie vysvetlenie, ani neprodukoval žiadne dôkazy. Naopak z Nájomnej zmluvy č. 08/2019 vyplýva sadzba denného nájomného za náhradné vozidlo toyota auris 50 eur. Súd skonštatoval, že cena je primeraná a obvyklá vzhľadom na ceny prenájmu iných obdobných, porovnateľných vozidiel. Súd s poukazom na vykonané dokazovanie vyhodnotil, že žalovaný nepreukázal dôvod a relevantnosť ním určenej ceny denného prenájmu náhradného vozidla. Ničím nepreukázal skutočné vykonanie prieskumu trhu, ani záver takého prieskumu. Ním určenú cenu súd posúdil ako svojvoľné stanovenie ceny denného prenájmu. Z ničoho nevyplýva konkrétna žalovaným určená výška, či výpočet, či aritmetický priemer, s aplikáciou ktorého nemožno súhlasiť vzhľadom na prenájom konkrétneho vozidla, vzhľadom na stanovenie konkrétneho nájomného a na porovnateľnosť s iným nájomným. Na základe uvedeného súd posúdil nárok žalobcu za opodstatnený a náklady nájomného posúdil za nutne a účelne vynaložené náklady a v primeranej výške v porovnaní s nájomným obdobných vozidiel. Súd zároveň posúdil, že aj jednorazový poplatok 30 eur účtovaný prenajímateľom vozidla je opodstatneným nákladom, keď ide o poplatok súvisiaci s prenájomom vozidla. Spornou nebola ani skutočnosť, že poškodený užíval vozidlo po dobu 8 dní, t.j. až do navrátenia poškodeného vozidla do pôvodného stavu. Bolo procesnou povinnosťou žalovaného okrem samotného popretia skutkových tvrdení žalobcu podľa § 151 ods. 1 CSP, preukázať svoje vlastné tvrdenia o dôvodnosti ním určenej ceny denného nájomného, ktoré priznal poškodenému. To žalovaný v konaní neučinil, čím neuniesol dôkazné bremeno skutkových tvrdení uvádzaných v rámci svojej procesnej obrany. Súd zdôrazňuje,

že dôkazné bremeno k tvrdeniam, ktoré žalovaný uvádzal v rámci svojej procesnej obrany, ťažilo žalovaného, ktorý tieto tvrdenia v rámci vymedzenia prostriedkov procesnej obrany uplatnil. Žalobca riadne preukázal dôvodnosť a opodstatnenosť svojho nároku a primeranosť dĺžky a výšky denného nájomného. Uplatnenie prostriedkov procesnej obrany - popretie skutkových tvrdení protistrany podľa § 151 ods. 2 CSP je nerozlučne spojené so splnením dôkaznej povinnosti podľa článku 8 CSP, teda s označením alebo s predložením dôkazov o obsahu uvedeného popretia. Uvedené tvrdenia žalovaného zostali výlučne v rovine nepreukázaných tvrdení. Žalovaný relevantným spôsobom nepreukázal svoje tvrdenia, či stanovenie ceny a je absurdné, aby poškodený zisťoval ponuky najnižšej ceny nájomného v rôznych autopožičovniach, keďže poškodený bol ten, komu bolo vozidlo poškodené a znemožnené ho užívať, teda bol obmedzený vo svojom práve a bolo jeho právom si zabezpečiť iné vozidlo na nevyhnutnú dobu, ktorá je dobou počas vykonávania opravy jeho vozidla a bolo by aj neúnosné a zvlášť obmedzujúce, aby ako poškodený sa zdržiaval vo svojom voľnom čase „hľadaním“ najlacnejšieho nájomného. Súd posúdil, že cena 50 eur za deň je bežná cena, je obvyklá, primeraná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel zmluvu o nájme a dohodol výšku nájomného, ktorú súd vzhľadom na vykonané dokazovanie nemal dôvod spochybňovať a považovať za neprimeranú. Opodstatnenosť tvrdenia, či spochybnenia žalovaným o neprimeranosti výšky a dĺžky nájomného z ničoho relevantného nevyplýva, žalovaný toto ničím nepreukázal.

23. V zmysle ustálenej súdnej praxe škodca je povinný nahradiť škodu v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Skutočnou škodou je aj škoda spočívajúca v tom, že poškodený musí vynaložiť vyššie náklady na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou v porovnaní s nákladmi na použitie poškodenej veci. Zaplatením požičovného sa zmenší majetkový stav poškodeného. Škodou je požičovné zaplatené za vypožičanie vozidla porovnateľného s poškodeným vozidlom, ak prevyšuje výdavky spojené s užitím vlastného vozidla. Aplikácia zákona o cestovných náhradách pri určovaní výšky náhrady za nájom je vylúčená. (R7/1992, R5/1978, R71/1971, R12/1991...).

24. Pri zohľadnení nespornej skutočnosti vyplatenia poistného plnenia žalobcovi žalovaným v sume 320 eur je potom žalobcom v tomto konaní uplatnená pohľadávka vo výške 110 eur uplatnená dôvodne (uplatnená suma 430 - priznaná suma 320 = žalovaná istina 110), a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotnoprávných ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

25. Súd vykonané dokazovanie hodnotil v zmysle § 191 CSP podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žaloby tak, ako vyplýva z výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Žalobca preukázal všetky svoje tvrdenia. Je nepochybné, že poškodený si zapožičal vozidlo na základe písomnej zmluvy s riadne dohodnutou cenou nájmu, a to po dobu zotrvania vozidla v oprave (pričom dĺžka nebola poškodeným ovplyvniteľná), a tieto náklady spojené s nájmom sú v zmysle ustálenej judikatúry škodou spočívajúcou vo vynaložení nákladov poškodeného na požičanie veci, ktorá mu má nahradiť vec, ktorá sa stala v dôsledku poškodenia dočasne nepoužiteľnou vecou a nemožno nepriaznivosť stavu umocňovať u poškodeného jeho neprimeraným zaťažovaním v tom, aby v sieti opravovní zisťoval a hľadal opravovňu s najväčšou rýchlosťou vykonania opravy, prípadne zaťažovať poškodeného tým, aby počas opravy poškodeného vozidla zisťoval napr. cenu nájomného u iných subjektov. Takým prístupom by bol poškodený neprimerane a nedôvodne zaťažovaný, zvlášť na to, že on bol ten poškodený bez vlastného zavinenia. Súd nezistil žiadny dôvod neposkytnúť poškodenému, resp. žalobcovi náklady nájmu v plnej výške, pokiaľ žalovaný namietal výšku a dĺžku nájomného, relevantným spôsobom nepreukázal opodstatnenosť takej námietky. Súd posúdil, že skutočná výška škody v zmysle § 442 Občianskeho zákonníka je aj žalovaná istina, t.j. náklady spojené s odstraňovaním následkov poškodenia, medzi ktoré v zmysle ustálenej súdnej praxe patria aj náklady za prenájom motorového vozidla. Pre posúdenie nutnosti a účelnosti je podstatné, že v dôsledku škodovej udalosti zavinennej klientom žalovaného nemohol poškodený užívať svoje motorové vozidlo, nakoľko bolo potrebné zabezpečiť jeho opravu, v dôsledku čoho si musel prenajať vozidlo až do vydania vozidla. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že skutočnou škodou je vyplatené nájomné za prenajaté vozidlo, nie aritmetický priemer, prípadne individuálne výpočty zamestnanca žalovaného.

Poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať lacnejšiu požičovňu a podrobne skúmať podmienky. Predsa poškodený bol obmedzený už samotným poškodením vozidla, nie je dôvod, aby zavinením inou osobou bol obmedzovaný ešte o to viac, aby hľadal a porovnával požičovne. Bolo by absurdné požadovať od poškodeného, ktorý je poškodením inou osobou obmedzovaný v jeho vlastníckom práve, aby pri zabezpečení náhradného vozidla sa „zdržieval“ hľadaním a porovnávaním viacerých požičovní. Žalovaný svojvoľným vlastným určením stanovil výšku denného nájomného, čo nemožno akceptovať a po vykonanom dokazovaní sa zistil jeho postup ako nesprávny a neopodstatnený. Súd mal tak vykonaným dokazovaním riadne preukázanú dobu a výšku prenájmu, pričom z listín, ako je zmluva, protokol, faktúra, či čestné prehlásenie poškodeného, vyplýva dĺžka opravy a opodstatnenosť dĺžky nájmu.

26. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 18.09.2019, nakoľko ukončenie poistného šetrenia bolo oznámené listom zo 03.09.2019, v ktorom žalovaný žalobcovi oznámil, že poistné šetrenie bolo ukončené dňa 02.09.2019, a dňa 02.09.2019 začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula 18.09.2019.

Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. So splnením záväzku zaplatiť žalobcovi náhradu škody je žalovaný v omeškaní, v nadväznosti na čo žalobca dôvodne uplatnil úrok z omeškania. Súd posúdil primeranosť uplatnenej výšky úrokov z omeškania s poukazom na zaužívanú súdnu prax, preto súd danú sadzbu osobitne nedokazoval. Súd posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania nasledujúcim dňom po uplynutí zákonom stanovenej lehoty po skončení šetrenia poistného plnenia, t.j. po uplynutí 15 dní po skončení prešetrovania, a to v súlade so zaužívanou súdnou praxou vyšších súdov, či v súlade s ustálenou judikatúrou. Súd teda posúdil, že žalovaný sa dostal do omeškania od 18.09.2019, keďže súd posúdil skončenie šetrenia žalovaným listom z 03.09.2019 a začala plynúť 15-dňová lehota na poskytnutie plnenia, ktorá uplynula dňa 18.09.2019. Žalovaný neopodstatnene neposkytol poistné plnenie v uplatnenej výške a svojvoľne a bez relevantných dôvodov posúdil nižšie plnenie. Keďže žalovaný svojvoľne poskytol nižšiu sumu - poníženú o 110 eur (t.j. o žalovanú istinu), a to bez relevantných dôvodov, bez riadneho a opodstatneného odôvodnenia, bez faktického základu, nemožno posúdiť začiatok omeškania neskôr než nasledujúcim dňom po uplynutí 15-dňovej lehoty stanovenej na poskytnutie plnenia (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 09.04.2015, sp. zn. 2Co/240/2014, podľa ktorého žalovaný sa dostal do omeškania uplynutím 15-dňovej lehoty a s týmto názorom sa súd stotožňuje). Okresný súd tiež poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co//132/2019 zo dňa 27.09.2019.

28. V závere súd dodáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Z uvedeného dôvodu sa súd zaoberal len podstatnými námietkami vo vzťahu k prejednávanej veci, ktoré považoval z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci za relevantné.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol na základe ustanovenia § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bol voči žalovanému úspešný v plnom rozsahu v konaní pred súdom prvej inštancie, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, má preto nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania voči žalovanému.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.